

[Leif Hermann]

Jeg kan i øvrigt godt gøre hr. Bjørn Elmquist opmærksom på, at når han og andre ordførere siger, at de bliver betænkelige, hvis man i udstrakt grad skal til at benytte sig af anonyme vidner, så er det nøjagtig lige så teoretisk en betragtning som den, jeg anlægger.

Jeg sagde til hr. Bjørn Elmquist tidligere i debatten, at hvis jeg for 10 år siden, eller dengang vi sammen gik på universitet, havde sagt til ham: kan man anonymisere en persons identitet og dele af hans forklaring, sådan som højesteret har accepteret det? Så ville hr. Bjørn Elmquist med sin retsplejelov i hånden have svaret: nej, det må man ikke, for der står ikke noget sted i retsplejeloven, at man kan gøre det.

Alene det, at højesteret i dag mener, at det kan lade sig gøre uden ændringer af retsplejeloven, er en udskridning, og det er den udskridning, vi ønsker at standse.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter denne debat kan vi vel fastslå på samme måde, som det kunne gøres under den tidligere debat, at der er ingen, der er tilhængere af, at vi skal give generel tilladelse til, at der føres anonyme vidner her i landet. Det er vel det afgørende, at et sådant ønske er der ikke hos nogen her i salen.

Det andet, jeg synes er tilfredsstillende, er, at der har været almindelig opslutning til, at vi må afvente, hvad retsplejerådet siger.

Som hr. Ole Espersen var inde på, er det jo rigtigt, at det var et ønske, der fremkom fra den socialdemokratiske ordfører sidste gang, hr. Korneliusen. Han ønskede det i strafferetsplejeudvalget. Når det kom i retsplejerådet, er det, fordi det drejer sig om vidneafsnittet i retsplejeloven, og det har altid været behandlet af retsplejerådet. Derfor er det formelt rigtigt. Når nu der er enighed om dette, forstår jeg ikke helt, hvorfor i alverden hr. Leif Hermann gør det op i noget med et flertal og et mindretal. Det er også forkert i forhold til debatten. Jeg hørte f.eks. hr. Bjørn Elmquist sige: jeg vil afvente, hvad resultatet bliver af retsplejerådets arbejde, og det er muligt, at det bliver nul fravigelse af bestemmelsen om, at vidner ikke må være anonyme.

Ja men når det er tilfældet og der har været et ønske hos socialdemokratiets ordfører i

sagen – jeg havde indtryk af, at det fik opslutning fra alle – om en sagkyndig behandling, hvorfor i alverden så gøre op på dette tidspunkt, om der er flertal for det ene eller det andet? Der er da noget at undersøge.

Der er heller ingen, der i dag har sagt, at man ikke må beskytte vidner. Nu tænker jeg ikke alene på beskyttelsen af vidner på den måde, at det er, som hr. Ole Espersen ganske rigtigt sagde, strafbart. Selvfølgelig, hvis man truer et vidne, kan politiet gribe ind, men efter de nuværende regler – dem er der ingen der har påstået skulle ændres – sker det meget ofte, at en tiltalt ikke er til stede i retssalen, når et vidne bliver afhørt. Det er jo en beskyttelse af dette vidne og en bedre mulighed for, at vidnet udtaler sig frit.

Jeg vil også gøre opmærksom på, hvad socialdemokratiets ordfører sagde sidste gang – det var den 23. januar 1985, Folketingstidende 1984–85, sp. 4818:

»Afslutningsvis skal jeg bemærke, at vi er af den principielle opfattelse, at om end det foreliggende lovforslag har det rigtige sigte, kan der tænkes helt ekstreme situationer, eksempelvis hvis tiltalte selv åbenbart har truet et vidne, hvor der måske skal eksistere en snæver lovhjemmel til beskyttelse af vidnet.«

Sådan kan alle vel have deres overvejelser og derfor synes, det er rimeligt, at sagen bliver behandlet sagkyndigt og korrekt. Derfor mener jeg, det er helt urigtigt på dette tidspunkt at drage skillelinjer mellem, hvad vi skal have på dette område lovgivningsmæssigt, hvis vi overhovedet skal ændre lovgivningen. Det kan vi tage stilling til, når retsplejerådet har udtalt sig. Det, der kan være – og jeg synes, det er tilfredsstillende – er, at der her i folketinget er generel modstand imod anvendelse af anonyme vidner.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Det citat, justitsministeren lige læste op, er naturligvis fuldstændig korrekt, og den udtalelse, der blev afgivet dengang, stod hele gruppen bag ved.

Nu har vi haft nogle måneder til at diskutere sagen i, vi har fulgt den offentlige debat, og vi har prøvet at finde ud af, i hvilke helt ekstreme tilfælde det kunne være rimeligt at bruge anonyme vidner, men vores konklusion er helt klar: vi kan ikke finde en